

(สำเนา)
เลขรับ ๒๕/๒๕๖๓ วันที่ ๒๗ พ.ค. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูป
การศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา
ความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓
เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนุญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติ
เห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นพคุณ รัฐผไท ผู้เสนอ
(นาย นพคุณ รัฐผไท)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ปรีดา บุญเพลิง ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ตะนัย มะหิพันธ์ ผู้เสนอ
(นายปรีดา บุญเพลิง) (นายตะนัย มะหิพันธ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคครูไทยเพื่อประชาชน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ขจิตร์ ชัยนิคม ผู้เสนอ (ลงชื่อ) พรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล ผู้เสนอ
(นายขจิตร์ ชัยนิคม) (นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) อุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ผู้เสนอ (ลงชื่อ) อภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย ผู้เสนอ
(นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม) (นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) นพพล เหลืองทองนารา ผู้เสนอ
(นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์) (นาย นพพล เหลืองทองนารา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) เลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล ผู้เสนอ
(นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สิรินทร รามสูต ผู้เสนอ
(นางสิรินทร รามสูต)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สุรชาติ ชาญประดิษฐ์ ผู้เสนอ
(นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) โกศล ปัทมะ ผู้เสนอ
(นายโกศล ปัทมะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) มนพร เจริญศรี ผู้เสนอ
(นางมนพร เจริญศรี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) พัฒนา สัพโส ผู้เสนอ
(นายพัฒนา สัพโส)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) จักรพรรดิ ไชยสาส์น ผู้เสนอ
(นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ธนกร ไชยกุล ผู้เสนอ
(นายธนกร ไชยกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) วีระพล จิตสัมฤทธิ์ ผู้เสนอ
(นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) พรชัย อินทร์สุข ผู้เสนอ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย อินทร์สุข)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ภาสกร เงินเจริญกุล ผู้เสนอ
(นายภาสกร เงินเจริญกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเศรษฐกิจใหม่

(ลงชื่อ) วิโรจน์ ลักขณาอดิศร ผู้เสนอ

(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

(ลงชื่อ) ละออง ตียะไพรัช ผู้เสนอ
(นางสาวละออง ตียะไพรัช)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ขวลิต วิชยสุทธิ ผู้เสนอ
(นายขวลิต วิชยสุทธิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สุชาติ ภิญโญ ผู้เสนอ
(นายสุชาติ ภิญโญ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) มานะ โลหะวณิชย์ ผู้เสนอ
(นายมานะ โลหะวณิชย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ครุমানิตย์ สังข์พุ่ม ผู้เสนอ
(นายครุমানิตย์ สังข์พุ่ม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สมคิด เชื้อคง ผู้เสนอ
(นายสมคิด เชื้อคง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) พีระเพชร ศิริกุล ผู้เสนอ
(นายพีระเพชร ศิริกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) บุญฉัตร ประทุมลี ผู้เสนอ
(นายบุญฉัตร ประทุมลี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) ไตรรงค์ ดิธรรม ผู้เสนอ
(นายไตรรงค์ ดิธรรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ) สฤณี บุตรเนียร ผู้เสนอ
(นายสฤณี บุตรเนียร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) เทียบจุกา ขาวขำ ผู้เสนอ
(นางเทียบจุกา ขาวขำ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

วันนา พิมพ์

วิภา วัฒน

วิภา วัฒน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๘ (๑))

(๒) กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (เพิ่มเติมข้อ ๘ (๕) วรรคสอง)

(๓) กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัด ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ ออกศจ. (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๑ (๖))

(๔) กำหนดให้ศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และให้มีรองศึกษาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด จำนวนสามคน (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง)

(๕) ยกเลิกอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ของศึกษาธิการจังหวัดโดยความเห็นชอบของ กศจ. (ยกเลิกข้อ ๑๓)

(๖) กำหนดให้การบริหารงานบุคคลที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ไม่ต้องมอบอำนาจให้กับศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน (เพิ่มเติมข้อ ๑๔ วรรคสี่)

(๗) กำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ (มาตรา ๙)

เหตุผล

โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรการและกลไกเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาของประเทศในภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาเพื่อให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพ การปฏิบัติงานและการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกลดทอนลง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงและขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร สมควรแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐

เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ

ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐
เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ /

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๘ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ (๕) ของข้อ ๘ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

“ในการเสนอความเห็นตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของข้อ ๑๑ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ อศจ.”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๑๒ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ให้มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และให้มีรองศึกษาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด จำนวนสามคน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกข้อ ๑๓ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของข้อ ๑๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

“บทบัญญัติในข้อนี้ไม่ใช่บังคับถึงการบริหารงานบุคคล ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา”

มาตรา ๙ บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดอำนาจหน้าที่ไว้

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด อ้างถึง กศจ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ การดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งของ กศจ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาที่ค้างการดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ จนกว่าจะเสร็จสิ้น

มาตรา ๑๒ ภายใต้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ ก.ค.ศ. ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐
เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรการและกลไกเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาเพื่อให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงาน และการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกทอดทิ้ง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรง และขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร สมควรแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

โดยมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๘ (๑))

(๒) กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (เพิ่มเติมข้อ ๘ (๕) วรรคสอง)

(๓) กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัด ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ ออกศจ. (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๑ (๖))

(๔) กำหนดให้ศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และให้มีรองศึกษาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด จำนวนสามคน (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง)

(๕) ยกเลิกอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ของศึกษาธิการจังหวัดโดยความเห็นชอบของ กศจ. (ยกเลิกข้อ ๑๓)

(๖) กำหนดให้การบริหารงานบุคคลที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ไม่ต้องมอบอำนาจให้กับศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน (เพิ่มเติมข้อ ๑๔ วรรคสี่)

(๗) กำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ (มาตรา ๙)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ
ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ.
นายบพคุณ รัฐผไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๘ (๑))

(๒) กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (เพิ่มเติมข้อ ๘ (๕) วรรคสอง)

(๓) กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัด ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ ออกศจ. (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๑ (๖))

(๔) กำหนดให้ศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และให้มีรองศึกษาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด จำนวนสามคน (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง)

(๕) ยกเลิกอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ของศึกษาธิการจังหวัดโดยความเห็นชอบของ กศจ. (ยกเลิกข้อ ๑๓)

(๖) กำหนดให้การบริหารงานบุคคลที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ไม่ต้องมอบอำนาจให้กับศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน (เพิ่มเติมข้อ ๑๔ วรรคสี่)

(๗) กำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ (มาตรา ๙)

๒.๒ เหตุผล

โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรการและกลไกเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาเพื่อให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกลดทอนลง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงและขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร สมควรแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายณพคุณ รัฐผไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรการและกลไกเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาเพื่อให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงาน และการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกลดทอนลง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจายอำนาจการ

บริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงและขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กระทรวงศึกษาธิการ

๒.๒ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.)

๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)

๒.๔ อนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค โดยไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

๓.๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การบริหารงานบุคคลที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ไม่ต้องมอบอำนาจให้กับศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน

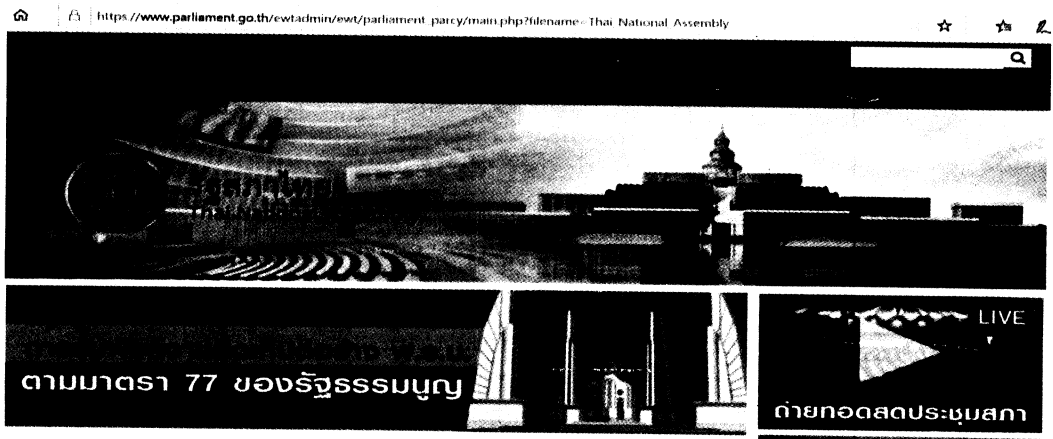
๓.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดอำนาจหน้าที่ไว้

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น รับฟังตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ รวม ๒๖ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาใน
ภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 3 เมษายน พุทธศักราช 2560 พ.ศ.
นายบวรคุณ รัฐพลโท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สส. เป็นผู้เสนอ

รับฟังตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2563 ถึงวันที่ 10 กรกฎาคม 2563

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 3 เมษายน พุทธศักราช 2560 พ.ศ.
ประเภทร่าง เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็นร่างกรรณ
ณที่ ๒๒ นายบวรคุณ รัฐพลโท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สส. เป็นผู้เสนอ

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- ๑) กระทรวงศึกษาธิการ
- ๒) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.)
- ๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)
- ๔) อนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๑,๖๗๗ ราย
ซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ ๑,๒๒๓ คน/สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) ๖๔ คน
สำนักงาน ก.ค.ศ. ๑๖๖ คน/อนุกรรมการข้าราชการครูฯ ๒๒๔ คน)

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็นมีจำนวน ๑๐,๔๙๘ ราย
ประกอบด้วย

- ๑) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร
- ๒) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น
- ๓) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชัยนาท
- ๔) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา
- ๕) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดน่าน
- ๖) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ
- ๗) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร
- ๘) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสิงห์บุรี
- ๙) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- ๑๐) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี
- ๑๑) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี
- ๑๒) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ เขต ๒๔
- ๑๓) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา เขต ๑๖
- ๑๔) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๑
- ๑๕) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๑

- ๑๖) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๑
- ๑๗) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑
- ๑๘) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๑
- ๑๙) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑
- ๒๐) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๑
- ๒๑) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๑
- ๒๒) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
- ๒๓) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
- ๒๔) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๒
- ๒๕) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๒
- ๒๖) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๒
- ๒๗) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต ๓
- ๒๘) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๓
- ๒๙) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๔
- ๓๐) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๕
- ๓๑) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท เขต ๑

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค โดยไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา

(๑) ข้อมูลจากจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การกำหนดให้อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเป็นของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ตามระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการกำหนดให้มีการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ ก่อให้เกิดความรวดเร็วเหมาะสม สอดคล้องกับการทำงานด้านการศึกษาสามารถเข้าถึงปัญหาด้านบุคลากรมากขึ้น และแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด</p> <p>- สามารถบริหารโดยตรงจริงๆ รู้บริบท รู้ปัญหา ได้ดี</p>	<p>- จัดการศึกษาในส่วนภูมิภาคที่มีความซ้ำซ้อน ล่าช้า สิ้นเปลืองงบประมาณ และรวบอำนาจตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูไว้ที่ กศจ.</p> <p>- ไม่สอดคล้องหลักการกระจายอำนาจในการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ก่อให้เกิดความขัดแย้งขาดความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ขาดความเชื่อมั่นและยอมรับในกระบวนการดำเนินงานของ กศจ.</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none">- เป็นไปตามหลักการและมาตรฐานการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายและหลักสากลทั่วไป ที่ควรเป็นหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา- กคศ. เขตพื้นที่ มาจากการเลือกตั้งผู้แทนของครู ทราบข้อมูลของครูและการจัดการศึกษาดีกว่า กศจ. และ ศธจ.- กระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษาคล่องตัวในการบริหารงาน ยึดหลักการมีส่วนร่วม- กศจ. ในแต่ละเขตจังหวัดจะได้รับการให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่- กศจ. ไม่ได้อยู่ใกล้ขีดครูเหมือน ออกคศ.- การบริหารงานบุคคลต้องให้หน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้ดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน- อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลควรเป็นหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา- กศจ. ควรเป็นหน่วยงานประสานงานด้านนโยบาย ด้านการศึกษา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดเท่านั้น- การบริหารงานบุคคลของครูควรมาจากผู้แทนครูหรือคนในพื้นที่ เพื่อความเข้าใจในบริบทต่างๆ สิ่งการได้รวดเร็ว ตรวจสอบได้ทั่วถึง ลดอำนาจทับซ้อน น่าจะเป็นผลดีมากกว่า- การบริหารจัดการบุคลากรในสังกัดควรเป็นทีมบริหารสายตรง ไม่ใช่เอาไปให้ กศจ. มาพิจารณาเขตพื้นที่การศึกษา ควรบริหารงานบุคคลในสายงานของตนเอง- การบังคับบัญชาควรเป็นของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ สพป.หรือ สพม.- การให้อำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ ดำเนินการซึ่งเป็นสายการบังคับบัญชาโดยตรงจะรวดเร็ว ไม่ซ้ำซ้อน เป็นธรรม และเกิดการพัฒนาคณาการศึกษารวดเร็วขึ้น- มีขอข่ายครอบคลุมการปฏิบัติงาน- สมควรให้เขตพื้นที่ สพม. รับผิดชอบงานทุกอย่างเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง การพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนหรือให้มีตำแหน่งที่สูงขึ้น อื่น ๆ	<ul style="list-style-type: none">- การจัดการศึกษาในส่วนภูมิภาคที่มีความซ้ำซ้อน ลำช้าสิ้นเปลืองงบประมาณและรวบอำนาจ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ร.บ. ระเบียบระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และ พ.ร.บ.ระเบียบราชการครูไว้ที่ ก.ศ.จ. การดำเนินงานจะได้รวดเร็วยิ่งขึ้น- การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะได้ไม่ซ้ำซ้อนกับการบริหารตามกลุ่มงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพราะจะได้มีอำนาจเบ็ดเสร็จทีเดียว- การดำเนินงานในปัจจุบันเหมาะสมดีอยู่แล้ว- คงอำนาจให้ ศธจ. ตามคำสั่ง คสช. ฉบับที่ ๑๙ เป็นการคานอำนาจจากเขตพื้นที่ ช่วยป้องกันการทุจริตจากการบรรจุครู การย้าย การมีและเลื่อนวิทยฐานะตามเจตนารมณ์ของคำสั่ง คสช. ที่มีเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตของในหลายเขตพื้นที่ที่ครูได้รับความเดือดร้อนมากมาย

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none">- อ.ก.ค.ศ. คือกลุ่มบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจจากครูในเขตพื้นที่ยอมเข้าใจปัญหาและความต้องการของครูได้ดี- อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงในเขตพื้นที่ แต่ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชา- อยากให้เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงจากโรงเรียน- เกิดความรวดเร็วในการบรรจุโยกย้ายสำหรับโรงเรียนที่มีความจำเป็นหรือครูขาดแคลน- เขตพื้นที่ เป็นผู้บริหารงานบุคคล ควรมีอำนาจดูแลจัดสรรอัตรากำลังของตนเอง- เป็นการถ่วงดุลอำนาจของคณะกรรมการระดับ สพท.- เป็นการบริหารงานจากระดับเขตสู่ระดับภูมิภาค จากหน่วยงานย่อยสู่หน่วยงานใหญ่ตามลำดับ- เพราะในบริบทของการศึกษาแต่ละพื้นที่ย่อมมีเอกลักษณ์และกรอบของตนเองที่ชัดเจน- แบ่งเบาภาระงานของ ก.ค.ศ.- เป็นการรวมศูนย์อำนาจ..ขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง...ไม่สามารถตรวจสอบได้..การวิ่งเต้นก็ไม่หมดไป..ไม่สอดคล้องกับการบริหารแบบทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- กศจ. ควรมีบทบาทกำหนดนโยบายการศึกษาและ สนับสนุน ส่งเสริมและประสานการจัดการศึกษาทุกสังกัด ทุกระดับในจังหวัด
- กศจ. รับทราบข้อมูลจาก สพป. เพราะ สพป. มีเจ้าหน้าที่ตรวจเยี่ยม ประสานงานในเรื่องต่าง ๆ ตลอดเวลา
- กศจ. ควรกำหนดนโยบายการศึกษาในภาพรวมของจังหวัดทุกสังกัด และควรส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้บรรลุตามนโยบาย
 - จะได้หลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น
 - มีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดูแล
 - ควรยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และให้ไปใช้ข้อความตามกฎหมายหลัก คือ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาฯ เพื่อป้องกันความสับสน

**(๒) ข้อมูลจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง
เห็นด้วย**

- การกำหนดให้อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเป็นของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ตามระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการกำหนดให้มีการ บริหารงานแบบกระจายอำนาจ ก่อให้เกิดความรวดเร็ว เหมาะสม สอดคล้องกับการทำงานด้านการศึกษา สามารถเข้าถึงปัญหาด้านบุคลากรมากขึ้น และแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด

ไม่เห็นด้วย

- การดำเนินงานในปัจจุบันเหมาะสมอยู่แล้ว

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้การบริหารงานบุคคลที่กฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ไม่ต้องมอบอำนาจให้กับศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน

(๑) ข้อมูลจากจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การจัดการศึกษาในส่วนภูมิภาคที่มีความซ้ำซ้อน สิ้นเปลืองงบประมาณและรวบอำนาจตาม พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พรบ. ระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการและ พรบ.ระเบียบข้าราชการ ครูฯ ไว้ที่ กศจ.</p> <p>- กระบวนการดำเนินงานของ กศจ. ไม่สอดคล้อง หลักการกระจายอำนาจในการบริหารงานบุคคลสู่ เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ก่อให้เกิดความ ขัดแย้ง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหา ขาดความเชื่อมั่น</p> <p>- อำนาจการบริหารของ กศจ. ไม่เป็นไปตาม หลักการและมาตรฐานการบริหารงานบุคคลตาม กฎหมายและหลักสากลทั่วไป ที่ควรเป็นหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>- กระจายอำนาจการบริหาร ลดขั้นตอนการปฏิบัติ มีปัญหาแก้ถูกจุดไว้และทั่วถึง การทำงานจะได้มี ประสิทธิภาพ</p> <p>- การบริหารจัดการในเขตจะรู้จักจุดอ่อนจุดแข็งของ การบริหารในเขตตนเองได้ เขตเข้าใจบริบทสภาพใน เขต</p> <p>- ก่อนมอบอำนาจให้ศึกษาธิการจังหวัด มี อ.ก.ศ. เขต ด้อยอยู่แล้ว มีการเล่นพรรคเล่นพวกบ้างเป็นเรื่องปกติ</p>	<p>- กศจ. แม้มีพวกพ้องบ้างแต่การใช้เส้นสายน้อยลง ไม่เหมือน อ.ก.ค.ศ.</p> <p>- ควรให้ กศจ. มีอำนาจเบ็ดเสร็จจะได้ไม่แย่งชิง อำนาจกัน</p> <p>- ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวทางการศึกษา</p> <p>- ต้องมีหน่วยงานที่เป็นกลางมาบริหาร</p> <p>- ถ้าไม่ผ่านศึกษาธิการจังหวัด จะไม่เกิดการถ่วงดุล อำนาจ</p> <p>- ที่ผ่านมาพบเสียงสะท้อนในข้อกังขาเกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลของเขตพื้นที่ ดังนั้น เมื่อ คสช. โดยรัฐบาลชุดปัจจุบันมีเจตจำนงที่ต้องการพัฒนา เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการให้ดีขึ้น ก็สมควรที่จะเดินไปข้างหน้า ไม่สมควรถอย กลับมาที่เดิม</p> <p>- มอบอำนาจต่อส่วนรวมดีแล้ว</p> <p>- เกรงว่าจะกลับไปสู่ระบบเดิม ชงเองกินเอง ทุจริต ในหลายพื้นที่จนครูเดือดร้อน จึงมีการปฏิรูปขึ้นมาโดย คสช.</p> <p>- การดำเนินงานในปัจจุบันเหมาะสมอยู่แล้ว</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เขตพื้นที่ไหนมีปัญหาแก้ที่ตรงนั้น ยิ่งเป็นระบบ กศจ. มีการเล่นพรรคเล่นพรรค มีการทุจริต ง่ายกว่า เสียอีก</p> <ul style="list-style-type: none">- จะได้ใช้เป็นเครื่องมือกลไกทางการบริหาร การศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพคุณภาพตามนโยบาย ได้- ทำให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องสับสน ซ้ำซ้อน อำนาจ และศึกษาธิการจังหวัดไม่มีอัตรากำลังพอ ไม่เข้าใจ ไม่มีข้อมูลที่ดีพอเท่ากับ สพป.หรือ สพม.- สพป. มีเจ้าหน้าที่ตรวจเยี่ยม ประสานงานในเรื่อง ต่าง ๆ ตลอดเวลาได้ แลกเปลี่ยนและรับทราบปัญหา ต่าง ๆ ของโรงเรียน- สามารถเข้าถึงอัตรารูขุดแคลนของแต่ละพื้นที่ สอดคล้องกับอัตรากะเขียนของแต่ละโรงเรียน- เป็นไปตามหลักการ บริหารงานบุคคล และลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน จะเกิดความรวดเร็ว คล่องตัว ซึ่งทุกท่านได้ผ่านและได้ใช้กระบวนการ บริหารลักษณะนี้มาแล้ว และทำไมต้องกลับไปอีก เจกเช่น เราเคยใช้พิมพ์ดีดพิมพ์งานมาแล้ว ตอนนี เราใช้คอมพิวเตอร์ ทำไมเราต้องกลับไปใช้พิมพ์ดีด พิมพ์งานอีก	

**(๒) ข้อมูลจากการส่งประเด็นไปปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง
เห็นด้วย**

- สอดคล้องกับกฎหมายระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา มีอำนาจในการบริหารบุคลากรโดยตรง

ไม่เห็นด้วย

- การดำเนินงานในปัจจุบันเหมาะสมดีอยู่แล้ว

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน บุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดอำนาจ หน้าที่ไว้

(๑) ข้อมูลจากจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none">- การจัดการศึกษาในส่วนภูมิภาคไว้ที่ กศจ. มีความซ้ำซ้อน สิ้นเปลืองงบประมาณ ไม่เป็นไปตามหลักการและมาตรฐานการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายและหลักสากลทั่วไป ที่ควรเป็นหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาและรวบอำนาจไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของ พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พรบ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและ พรบ. ระเบียบข้าราชการครู- ไม่สอดคล้องหลักการกระจายอำนาจในการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ขาดความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ขาดความเชื่อมั่นและยอมรับในกระบวนการดำเนินงานของ กศจ.- กระบวนการบริหารงานบุคคลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทันทเวลาในสถานการณ์วิกฤต- การจะให้คุณ ให้โทษ ต้องให้ตรงกับการบังคับบัญชา- การทำงานเป็นสัดส่วน จะไม่ทำให้ล่าช้าในการปฏิบัติงาน- การบริหารงานจากกระทรวงสั่งงานตรงมายังเขตพื้นที่ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว การบริหารงานบุคคลมีความคล่องตัวชัดเจน- ออกศ.เขตมีองค์ประกอบที่มาขององค์คณะที่หลากหลาย และเป็นการกระจายอำนาจในการบริหารด้านบุคคล- ควรกระจายอำนาจ กศจ.มาจากหน่วยงานอื่น ๆ ไม่ทราบปัญหาอย่างแท้จริง กศจ.ชอบวางอำนาจ- ควรจะให้มี อ.ก.ค.ศ.ในเขตพื้นที่การศึกษาเป็นตัวแทนที่มาจากกรเลือกตั้ง- จะได้บริหารจัดการการขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะทุกตำแหน่งให้สูงขึ้น และกระจายอำนาจในการบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น- มีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่อ.ก.ค.ศ.แต่ละเขตพื้นที่จะปฏิบัติหน้าที่เต็มกำลังความสามารถตามที่กฎหมายกำหนด เป็นการช่วยเหลือและสร้างขวัญ	<ul style="list-style-type: none">- ขอบเขตการบริหารขอบ สพท. แคบ เกิดการทุจริตได้ง่าย- ควรมอบอำนาจให้ กศจ. ทั้งหมดในด้านบุคคล และควรทำเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับความแตกแยก การยุบ รวม หรืออำนาจ- ควรมีการตรวจสอบถ่วงดุลโดยองค์คณะบุคคล เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล- ความเห็นต่างมีมากขาดเอกสิทธิ์โดยรวม- ต้องการหน่วยงานที่เป็นกลางดีกว่า- ต้องการให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด- เพราะเล่นพรรคพวกในกรณีย้าย แต่ กศจ. ดำเนินการตามระบบคุณธรรมทำให้ได้คนตามความสามารถ- ในเมื่อเดิมมีการทุจริตในหลายพื้นที่จำนวนมาก ทำให้ต้องมี กศจ. และสามารถแก้ไขได้แล้วในทุกวันนี้... เขตถ้ายังมีอยู่สมควรดำเนินการงานวิชาการให้เข้มแข็ง ยกย่องคุณภาพ ส่วนงานบุคคลให้ กศจ. ดูแลเช่นเดิม- การดำเนินงานในปัจจุบันเหมาะสมดีอยู่แล้ว

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>และกำลังใจให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาของแต่ละเขตพื้นที่ได้เป็นอย่างดี</p> <ul style="list-style-type: none">- มีองค์ประกอบที่มาของคณะกรรมการที่หลากหลาย และเป็นการกระจายอำนาจในการบริหารด้านบุคคลยึดหลักการมีส่วนร่วม- เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลติดตามโดยตรง รัฐบาลบริบทต่าง ๆ ของสถานศึกษา ให้การพัฒนาการศึกษาได้รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์แต่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และ พ.ร.บ.การศึกษาในการที่มีการประกันภายในสถานศึกษา ทุก ๑ ปี และมีการประเมินคุณภาพภายนอกจากองค์กรภายนอก ทุก ๕ ปี- บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาโดยตรงสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ ลดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน และเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- อยากให้มีศึกษาธิการอำเภอด้วยจะได้คล่องตัวกว่า

(๒) ข้อมูลจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

เห็นด้วย

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาโดยตรงสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ ลดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน และเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

ไม่เห็นด้วย

การดำเนินงานในปัจจุบันเหมาะสมดีอยู่แล้ว

๔. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

(๑) ข้อมูลจากจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา

- กลับไปอยู่ในโครงสร้างเดิม

- การบริหารงานบุคคล ขรก.ครู ควรอยู่ในรูปของ ก.จังหวัด เช่นเดียว อ.กพ.จังหวัด สำหรับสำนักงานเขต ควรมีหน้าที่บูรณาการด้านการศึกษา

- ควรกระจายอำนาจให้เขตพื้นที่รับผิดชอบโดยให้มีคณะกรรมการที่มาจากครูสายผู้สอนสามส่วนจากผู้บริหารหนึ่งในคณะกรรมการของเขตพื้นที่

การสั่งการ

เป็นจริงในยุคปัจจุบัน

- ควรมีศูนย์รวมบุคลากรทุกอำเภอ แล้วแต่จะตั้งชื่อ เช่น สปอ.
- ควรยุบ เลิก ศธ.ภาค ศธจ. กศจ. เพื่อลดความซ้ำซ้อน เรื่องอำนาจ การบริหารงาน
- ควรให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและดำเนินการด้านบุคคลตามความเป็นจริง
- คืบ มาตรา ๕๓ พรบ.ครูปี ๔๗ คืบโรงเรียน ๑๐๐ เปอร์เซนต์
- สัดส่วนคณะกรรมการต้องมาจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและมาจากการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย
- กศจ.น่าจะมีหน้าที่ในการบริหารนโยบายระดับจังหวัด กำหนดนโยบายมากกว่าการบริหารงานบุคคลซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าและเป็นการรวมศูนย์อำนาจอยู่จังหวัดทีเดียว
- ปรับโครงสร้าง...ถ้ามี อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่...ต้องให้มีตัวแทนทุกอำเภอ..ตามจำนวนครู...ผู้ทรงคุณวุฒิ..มาจากสายการศึกษา..และต้องจบปริญญาโท...เป็นอย่างต่ำ (ถ้าอยากพัฒนาการศึกษาจริง ๆ)
- ศธจ. ควรเป็นหน่วยงานเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย หน่วยงานรองรับงานของผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
- ควรกำหนดสัดส่วนคณะกรรมการ ให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้าไปเป็นผู้แทนในคณะกรรมการอย่างทั่วถึง
- เพิ่มจำนวน อ.ก.ค.ศ. เป็นเขตละ ๓๐ คน
- ควรมีการประเมินคุณภาพภายนอกจากหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.) ดำเนินการตรวจสอบ การดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาให้สูงขึ้น และพัฒนาเด็ก
- มีคณะอนุกรรมการฯ แล้ว ควรมีคณะกรรมการจังหวัดอีกชุดเพื่ออนุมัติ
- คณะกรรมการแต่ละชุด..กรรมการควรมีทุกสายงาน เช่น ครู ศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้บริหารเขตฯ และผู้แทนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
- เหตุผลความจำเป็นในการแก้ไขประกาศ คสช. มีความจำเป็นมากเพียงใด และการกำหนดรูปคณะกรรมการงานบุคคลที่มากจนเกินไป จะเป็นการเกินความจำเป็นหรือไม่
- สังคมและระบบราชการจะได้เอะไรกับการแก้ไข ประกาศดังกล่าว การจัดการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาเพื่อให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงาน และการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกลดทอนลง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงและขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร ขอเรียกร้องให้ยกเลิกคำสั่ง คสช. ทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ แล้วคืนกฎหมายทุกฉบับทุกมาตรากลับมาให้เราตามเดิม...เราต้องการมีตัวแทนที่เราเลือกตั้งทุกระดับ ทุก

คณะกรรมการไปทำหน้าที่ เราต้องการองค์กรวิชาชีพ ใบประกอบวิชาชีพ และคณะกรรมการทุกระดับที่เรามีส่วนร่วม

- เขตพื้นที่ยังมีอำนาจเช่นเดิม ไม่ใช่ไม่มีอำนาจตามที่เรียกร้อง ปัจจุบันการเสนอข้อมูลบรรจุ ย้าย เขตดำเนินการ กศจ. ตรวจสอบ ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ให้ผ่าน หากมีพิรุธส่งกลับไปทบทวน ดีสำหรับครู ควรคืนอำนาจการบริหารงานบุคคลเช่นการบรรจุแต่งตั้งการย้ายการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้กับเขตพื้นที่และสถานศึกษาโดยเร็วเนื่องจากปัญหาการทำงานที่ทับซ้อนทำให้รัฐบาลเสียงบประมาณไปเป็นจำนวนมาก

- ควรให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีอำนาจหน้าที่โดยตรง ไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ

- รูปแบบการบริหารจัดการก่อนมีการยึดอำนาจนั้นดีอยู่แล้ว เป็นการกระจายอำนาจอย่างมีส่วนร่วมเป็นไปตามประชาธิปไตย ศึกษาธิการจังหวัด ทำงานซ้ำซ้อนกับเขตพื้นที่การศึกษา สร้างภาระงบประมาณโดยไม่จำเป็น ทำหน้าที่เหมือนธุรการ ลงปฏิบัติงานในหน่วยงานทางการศึกษาก็ไม่ได้ประโยชน์จากองค์กรน่าจะมึนน้อย

- ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค โดยไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และอ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

(๒) ข้อมูลจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- ควรยกเลิก กศจ.

- ควรกำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่เชิงนโยบายเป็นหลัก โดยในส่วนของการบริหารงานบุคคลควรอยู่ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรการและกลไกเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกลดทอนลง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิด

ความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงและขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร สมควรแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประทุพทุฒิมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙) เป้าหมายที่ ๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. จะส่งผลให้การบังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีอำนาจในการบังคับบัญชาให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติเพิ่มสูงขึ้น บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ไม่เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว เหมาะสม ตามหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

-

๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม

-

๕.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ

-

๕.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

เชิงบวก ก่อให้เกิดกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลภายใต้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เชิงลบ อาจเกิดความขัดแย้งระหว่าง กศจ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในด้านการบริหารบุคคล

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

 มี ไม่มี

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

 มี ไม่มี

๘. บทกำหนดโทษ

 ไม่มี โทษทางอาญา โทษทางปกครอง โทษปรับเป็นพินัย โทษอุกกรรม

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๓

https://www.parliament.go.th/section77/survey_more_news.php?type=reportwsu

**การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ**

ค้นหา

หน้าแรก ร่างพระราชบัญญัติ รายงานผลการรับฟัง เกี่ยวกับการ ติดต่อเรา

**ร่างพระราชบัญญัติที่เปิดรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา 77 ของ
รัฐธรรมนูญ**

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง